

Igaz, én egy követ sem dobtam,
de lelketlen nézője voltam,
s az emberhiéna sem bánta,
hogy egy ártatlan szemű látja,
s gyolcsos vallomásában
már ekkor megírta a büntelen költő:
a gyermekben az értelem egyszer felnő.

És világít?!

*

Ott történt mindez,
hol a bulgár Szóka néni
gondozta a paradicsomot,
közelén az Újvilágból
visszatért Harcsa bácsi
üzletében a sváb Metz
még itthon vasalta a kalapot,
hol a szerb Jelena néni,
a háza előtt zöldséget árult,
hogy Jovokával megéljen,
Jovoka a talált történytől
még nem vakult meg,
békén játszogatott
a foglyot is vonzó Postatéren.

A trafikos már nem élt,
fiát vitte a munkaszolgálat,
kedves irodista lányai
-lelkük a jóra csupa alázat,-
még otthon reszkettek,
s nem tudom itthon volt-e még
a jó öreg Swarcz bácsi,
kitől a cukorkahad húsz fillérért
édes cipőfűzőket vehetett.

Rendre elnémultak, kihaltak az utcák,
a nárciszfélét zajosan hurcolták,
lurkó napocskák is tűntek el a fűből,
elszálltak, fel, a pitypangbóbiták.